

Vedtak i Transportklagenemnda - Fly

Sammendrag

Krav om refusjon av transportutgifter ved sen ankomst.

Dato

19.12.2019

Saksnummer

2019-01775

Tjenesteytere

Norwegian Air Shuttle

Klager har i det vesentlige anført

Klager reiste med Norwegians flyvning DY1553 fra Budapest (BUD) til Oslo lufthavn (OSL) 7. april 2019 kl. 21.25. Flyvningen ble forsinket med cirka tre timer ved ankomst til Oslo. Det var ingen offentlig transport tilgjengelig ved ankomst, og klager tok derfor taxi. Reisen kostet kroner 870, og klager har fremsatt krav om refusjon av sine utgifter.

Tjenesteyterne har i det vesentlige anført

Norwegians flyvning DY1553 fra Budapest til Oslo 7. april 2019 ble forsinket med tre timer og seks minutter ved ankomst til Oslo. Flyvningen skulle betjenes av flymaskin LN-DYO. Dagen før ble samme maskin brukt til å betjene en flyvning fra Bergen til Las Palmas, og denne flyvningen måtte mellomlande i London som følge av at en passasjer ble syk om bord. Da denne flyvningen landet i Las Palmas, måtte besetningen han sin pålagte hvile, og kunne derfor ikke fortsette fra Las Palmas før sent neste dag.

Nattestoppet medførte at LN-DYO ikke kunne operere klagers flyvning, og maskin LN-NGF ble satt inn for å betjene flyvningen. Norwegian har anført at de ovennevnte forhold utgjør en slik ekstraordinær omstendighet som fritar flyselskapene for sitt erstatningsansvar etter EU-forordning 261/2004, og at forsinkelsen ikke kunne vært unngått selv om alle rimelige tiltak ble truffet. Selskapet har på dette grunnlag avvist klagers krav om standardkompensasjon.

Passasjeren har også fremsatt krav om refusjon av utgifter til taxi etter ankomst. Klager har anført at det ikke var tilgjengelig offentlig transport fra flyvningen landet midt på natten. Norwegian kan i visse tilfeller være ansvarlig for å dekke slike utgifter med hjemmel i luftfartsloven/Montrealkonvensjonen. Det gjøres imidlertid unntak for tilfeller hvor årsaken til forsinkelsen ligger utenfor flyselskapenes kontroll, og det er i denne forbindelse vist til ovennevnte årsak til forsinkelsen.

Taxiutgiftene er en utgift passasjerene selv har valgt å pådra seg. Klager har ikke spesifisert hvor hennes hjemsted er, men Norwegian har i denne forbindelse vist til bussforbindelser mellom Oslo lufthavn og Oslo bussterminal på hverdager i dette tidsrommet. Norwegian har på dette grunnlag også avvist klagers krav om refusjon av transportutgifter etter ankomst.

Nemnda bemerker

Norwegians flyvning DY1553 fra Budapest til Oslo 7. april 2019 ble forsinket med tre timer og seks minutter.

Forsinkelse som medfører at passasjerene kommer frem til det endelige bestemmelsesstedet mer enn tre timer etter det planlagte ankomsttidspunktet gir rett til erstatning. Dette gjelder imidlertid ikke dersom flyselskapet godtgjør at forsinkelsen skyldes ekstraordinære omstendigheter som ikke kunne vært unngått selv om alle rimelige tiltak var truffet. Det vises til EU-forordning 261/2004 artikkel 6 jf. artikkel 7 jf. artikkel 5 nummer 3 og EU-domstolens avgjørelser i Sturgeon m.fl. mot Condor (C-402/07) og Nelson m.fl. mot Lufthansa (C-581/10 og C-629/10..

Nemnda legger til grunn at forutgående flyvning fra Las Palmas til Bergen måtte lande i London på grunn av akutt sykdom hos en passasjer, og viser til fremlagt dokumentasjon. Videre måtte kabinpersonalet ha sin pålagte hvile, og neste flyvning ble utsatt til neste dag. Dette medførte at Norwegian ikke hadde den aktuelle flymaskinen tilgjengelig for å betjene klagers flyvning som planlagt. Nemnda mener at dette må anses som en ekstraordinær omstendighet i forordningens forstand.

I dette tilfellet ble nytt fly satt inn i ruteprogrammet for å avhjelpe situasjonen. Nemnda mener at forsinkelsen ikke kunne vært unngått selv om alle rimelige tiltak var truffet. Nemnda kan ikke se at klager har krav på standardkompensasjon i henhold til EU-forordning 261/2004. Nemnda kan heller ikke se at klager har krav på erstatning eller refusjon på annet grunnlag.

Vedtak

Transportklagenemnda - fly anbefaler ikke at klager gis medhold.

Nemndas representanter

Helen Andenæs Sekulic (leder)

Maite de Geus-Cossard (Forbruker Europa)

Thomas Iversen (Forbrukerrådet)

Joachim Sponheim (SAS)

Gøran Jenssen (Widerøe)